

виха Бога, и гемѣж тѣ стигна скоро на онова
тѣсто.

25.

Болно момче.

Едно момче Николай, което лежеше шесть
мѣсяцы отъ діаволско мученіе, сърдце то му бѣ-
ше изгорѣло отъ голѣмъ огнь, крака та му бѣха
сгърчени, и неможе никакъ да ходи. То като не-
можи да получи никаквѣ ползѣ отъ лѣкари тѣ, и
виде много хора въ празникъ-тъ на св: Нико-
лая, кои то отиваха съ свѣщы на литургія, купи
и той свѣщъ, и взе да пълзи къмъ церквѣ тѣ на
св: Николая. И като пълзеше по пѣть-атъ, яви-
муся св: Николай и рече: гдѣ отивашъ сынко, и
какво ти е? и като му исповѣда сичко то, той му
каза: ако искашъ да бѣдешъ здравъ, върви по-
диръ мене. И като го заведе до церквѣ тѣ си,
стана невидимъ. Сакатѣй-атъ като гледаше хора
та че отиватъ съ свѣщы въ церквѣ, запази и той
свѣщъ-тѣ си, влѣзе пълзишкомъ вѣтре залѣпи
свѣщъ-тѣ си прѣдъ иконѣ тѣ на св: Николая, и
сѣдна при неѣж. Тамо като гледаше на иконѣ тѣ, и
позна че тоя е гдѣ то му ся яви на пѣть-атъ, вы-
кна съ голѣмъ гласъ, и рече: св: Николае! исцѣ-
ли мя както ми ся обѣща на пѣть-атъ, длѣженъ
си ми, дай ми онова щото ми ся обрече? Като
изрече това и гледаше на иконѣ тѣ извика и ре-
че: дигнете мѣ! и като дигнаха стоящѣи тѣ та-
мо, пригърна иконѣ тѣ съ двѣ рѣцѣ, цѣлунѣ ѣ